

[Internacional](#)

Estudiar anglès des de la crítica al Thanksgiving day

05/02/2018

iWith.org

Autor/a: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

Font: Júlia Bacardit

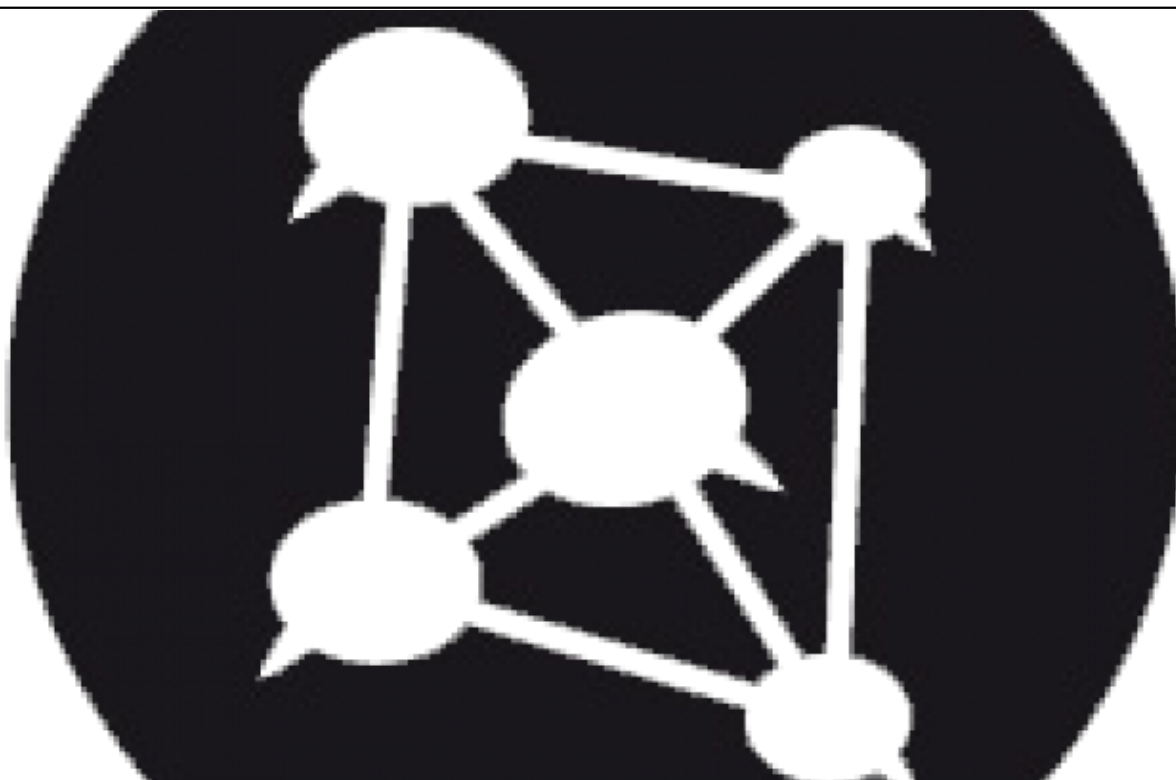
Font: Júlia Bacarait

Font: Júlia Bacardit

Font: Aula d'Idiomes

Font: Aula d'Idiomes

Estudiar anglès des de la crítica al Thanksgiving day

05/02/2018

Autor/a: Júlia Bacardit

iWith.org

Resum:

L'Aula d'Idiomes està a l'Ateneu Roig del carrer Torrent d'en Vidalet de Barcelona i és un espai d'educació de llengües no formal i anticolonial. L'Ateneu Roig també aglutina altres entitats i associacions populars.

L'**Aula d'Idiomes** no és una acadèmia com les altres. Va començar arran del 15 M al carrer Ciutat Real de Barcelona, però ara ja fa prop d'un any que l'escola s'ha traslladat a l'**Ateneu Roig del barri de Gràcia**, un local que comparteix amb altres associacions diferents.

La cooperativa verdures roges, els iaioflautes, l'Assemblea Cultural Galega de Barcelona (ACGB), l'associació de veïns del carrer Torrent d'en Vidalet i la Comunitat palestina, l'Aula d'Idiomes. Aquestes entitats conviuen en un espai estret i allargat, amb unes aules petites i pensades per l'intercanvi d'idees, amb les cadires unes davant les altres.

A l'Ateneu Roig també s'hi imparteix un postgrau semioficial de la UB sobre economia crítica. En Vicent, professor d'anglès intermedi i de castellà, fa un recorregut per l'espai. Hi ha una biblioteca, una barra amb cafès i pica-pica pels socis, aules i un taller on l'associació de veïns ja prepara el decorat del carrer de cara les properes festes de Gràcia.

"L'ensenyament oficial de llengües, a l'**EOI**, és molt uniforme. I a les escoles privades l'únic que importa són els diners", explica la Maite. És una de les cinc sòcies treballadores i exerceix de professora d'euskera.

Aquí es fan classes de gallec, de portuguès, d'anglès, de francès, d'alemany, d'àrab, de literatura àrab. El professor de literatura àrab es va traslladar de la UB a l'Aula d'Idiomes, perquè el curs oficial s'havia acabat però tant ell com els seus alumnes volien continuar amb la formació.

La Maite Etxebarria diu que a l'Aula també hi ha l'opció d'un curs de llengua occitana, però fins ara no s'ha pogut formar cap grup per manca d'alumnes sol·licitants.

A l'Aula d'Idiomes el material l'aporta el professor a cada sessió i les classes s'adapten a les necessitats dels alumnes, que demanen al professor o professora què volen aprendre durant el curs.

"Cada grup té motivacions diferents, però els llibres de text estan pensats per a estudiants joves; aquí tenim alumnes de 70 anys!", explica la Maite. En total, l'[Aula d'Idiomes](#) **té un centenar d'alumnes, 5 treballadors socis i 3 treballadors externs.**

Bona part dels cursos es desenvolupen a l'Ateneu Roig de Gràcia, al carrer Torrent d'en Vidalet, però alguns es duen a terme a espais de Sants i a l'[ateneu popular L'engranatge](#), al barri de La Marina.

Més enllà del model, cooperativista i vinculat a l'associacionisme gracienc, quina és la proposta pedagògica innovadora clau a l'Aula d'Idiomes? Quina és la diferència entre l'anglès que s'ensenyava a la majoria d'acadèmies i l'anglès que s'ensenyava a Aula d'Idiomes?

Vicent: Sentim la responsabilitat d'ensenyar la llengua de manera no colonitzadora, de trencar els marcs vigents fins avui. A classe tractem temes que no són de la cultura dominant i anem més enllà del dialecte estàndard. Parlem de gentrificació, de feminisme. Quan arriben *Thanksgiving Day* i *Columbus Day* mirem de donar veus als nadius nord americans, d'explicar la història des de la seva posició.

La setmana passada, **una noia del Kurdistan turc** va venir a l'Aula a explicar quina és la situació a Jingbar, prop de Rojava, i la seva exposició va servir als alumnes d'en Vicent com a exercici d'escolta en anglès: "L'anglès no és la llengua materna d'ella, és clar, però podem practicar i fer servir l'anglès per comunicar-nos-hi".

Per la classe de castellà que impartirà després, en Vicent utilitzarà un article de La Marea titulat "[Las 3 vergüenzas de España](#)". El dia de la Hispanitat, el Vicent també el tracta des del prisma anti-colonial.

La Maite explica que, a més d'una manera d'ensenyar la llengua sense pòsits sexistes ni classistes, la mirada descolonitzadora de l'Aula també implica evitar la jerarquia de llengües que s'imparteixen: **"La llengua que es tria no es neutra; això vol dir que no farem només anglès i francès. I pel que fa l'euskera, molts alumnes meus viatgen al País Basc i aprenen paraules dialectals que no són reconegudes com a oficials, però jo no els les correixo"**.

Com que a nivells inicials d'euskera costa practicar la llengua amb temes d'interès sociològic, la Maite explica que ensenyava les hores amb el programa d'un festival de música que entusiasmava els seus estudiants.

Joves o grans, els alumnes de l'Aula d'Idiomes tenen punts en comú: estan polititzats i són dinàmics. **"Tenim alumnes de 18 anys activistes i jubilades del carrer que vénen tranquil·lament"**, apunta en Vicent.

De fet, els mateixos professors de llengua assisteixen a les classes de llengua d'alguns altres professors, diu la Raphaëla, i en Vicent afegeix que en una de les seves classes d'anglès hi ha una mare que el semestre passat venia a les sessions amb la Zoe, la seva filla de quatre mesos: "ens organitzàvem amb el grup per ocupar-nos de la nena si ella havia de fer un exercici, li facilitàvem la conciliació familiar".

Quan pregunto al Vicent, a la Maite i a la Raphaëla, la professora d'alemany, si la gent de la resta de col·lectius de l'Ateneu acudeixen a l'aula em responen que sí, que alguns dels iaïoflautes estan al curs d'italià. Aviat farà 50 anys del maig del 68, i el professor de francès ja ha organitzat un viatge a París.

La iniciativa de l'Aula d'Idiomes va sorgir de la frustració laboral del professorat, tip de les condicions laborals de les escoles privades i de la seva formació pautada i envasada al buit. Quatre anys enrere, la idea no era la mateixa: funcionava més a nivell individual, i cada treballador s'enduia l'equivalent econòmic a les hores de classe que feia.

"Al principi tenia una feina de dia i després venia a treballar aquí a la tarda", diu la Maite. Amb els anys, les classes de tarda s'han convertit en el projecte lingüístic cooperatiu que ara és l'[Aula d'Idiomes](#).

El professorat extern acudeix a l'assemblea només cada tres mesos i són els professors que van decidir no unir-se a la cooperativa o que encara no s'hi ha sumat per poca antiguitat.

En Vicent deixa clar que "la idea de tenir treballadores externes no ens motiva gaire, perquè no volem ser els caps de ningú. **Volem que la nostra feina de treball ens serveixi per viure amb dignitat**".

Tant ell com la Maite i la resta de professors viuen de l'Aula, tant de les hores d'instrucció com de les traduccions que ofereixen i del temps que destinen a gestionar la cooperativa.

Totes les hores de feina valen igual, i els sous dels treballadors socis s'equiparen per evitar que un docent d'una llengua més demandada (i colonial) cobri més que els altres.

Com que només hi ha una classe de llengua a la setmana, **el tercer divendres de cada mes alumnes i professors celebren el que ells anomenen "un intercanvi"**, en què professors i alumnes fan conversa en llengua estrangera de manera informal i amb pica-pica inclòs.

Etiquetes: [educació no formal](#), [llengua anglesa](#), [Llengua i literatura](#), [educació en el lleure](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/internacional/noticies/estudiar-angles-mentre-critiques-el-thanksgiving-day-laula-diidomes-es>